

- використання активних методів навчання в умовах раціонального поєднання різних організаційних форм навчання;
- розв'язування нових і незвичних задач, які вимагають інших, раніше студентам невідомих, способів опрацювання;
- мотивацію творчої активності студентів;
- дотримання принципів зв'язку теорії і практики;
- підвищення прикладної спрямованості результатів навчання;
- формування навичок користувача інформаційних технологій;
- мотивацію студентів до активності в інтернет-форумах, присвячених курсу, он-лайн курсах.

О.В. Кравченко

НАВЧАЛЬНІ ЗАВДАННЯ В ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ З ДИСЦИПЛІНИ "ІСТОРІЯ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ"

У самостійній роботі студентів з вивчення історії залізничного транспорту важливе місце належить виконанню навчальних завдань, які спрямовані на поглиблене опрацювання й узагальнення матеріалу. Завдання сприяють формуванню у молоді як сукупності вмінь та навичок практичної професійної діяльності, так і рис характеру майбутнього фахівця-залізничника.

Застосування навчальних завдань передбачає створення мотивації у студентів щодо вивчення історії галузі, достатнє інформаційне та методичне забезпечення їх виконання, індивідуалізацію завдань з урахуванням особливостей спеціальності студентів, місць їх постійного проживання, виробничої практики та майбутньої роботи, рівня підготовки, особистих інтересів.

У практикумі "Історія залізничного транспорту" вміщена система різноманітних навчальних завдань, що призначені:

- для розвитку вміння аналізувати текст, документ, мапу, статистичні матеріали та інші джерела, що містять інформацію з історії залізничного транспорту;
- з'ясування походження залізничних термінів;
- аналізу причинно-наслідкових зв'язків у розвитку залізничного транспорту, визначення тенденцій його еволюції;
- вивчення подій, які мали ключове значення у розвитку залізничної справи, їх хронологічне визначення;
- порівняння процесів і подій, характерних для залізниць різних країн;

- орієнтації у технічних та експлуатаційних особливостях залізничної техніки певних епох, в особливостях розвитку залізничного транспорту в різних країнах світу;
- ідентифікації певних об'єктів залізничної техніки попередніх часів за їх фотографічними, макетними та іншими зображеннями;
- визначення внеску видатних науковців та інженерів, винахідників, керівників і виробничників у розвиток залізничної галузі, а також для вирішення інших навчальних завдань.

Робота з навчальними завданнями передбачає застосування як традиційних способів, так і методів активного навчання (аналіз конкретних ситуацій, дискусії, парна і групова діяльність, ознайомлення з музейними експозиціями, імітаційні ігри та ін.). Результати виконання завдань можуть бути подані у формі повідомлення, реферату, есе, наочності, електронної презентації, звіту, хронологічної чи синхроністичної таблиці тощо.

Г.Ф. Арбузов

ЗАСТОСУВАННЯ ТРЕНІНГОВИХ МЕТОДІВ У НАВЧАННІ ДІЛОВОЇ РИТОРИКИ

У доповіді передбачається обґрунтувати нижченаведені положення.

1. Від рівня розвитку комунікативних умінь випускників академії багато в чому залежить їх професійне становлення, конкурентоспроможність на ринку праці. Однією з навчальних дисциплін, які здійснюють комунікативну підготовку, є ділова риторика. Її першочергова мета – навчання майбутніх фахівців-залізничників вибору й застосування оптимальних риторичних технологій у різноманітних ситуаціях професійної взаємодії. Запровадження тренінгових методів (насамперед ігрових та дискусій) на заняттях з ділової риторики дає змогу підвищити ефективність набуття студентами практичних умінь публічного та індивідуального ділового спілкування.

2. Застосування *ігрових методів*, що можуть включати ситуаційно-рольові, організаційно-діяльнісні, імітаційні, ділові ігри, є досить продуктивним. На початку навчання ігрові ситуації сприяють подоланню "ораторської лихоманки", зняттю психологічного захисту. Часто ігри стають інструментом діагностики й самодіагностики, визначення та подолання труднощів у спілкуванні. Гра дозволяє інтенсифікувати навчання, розкрити творчий потенціал студентів, закріпити вербальні та невербальні комунікативні вміння. За допомогою ігрових методів можна моделювати з максимальним наближенням до реальності ситуації публічної промови, проведення ділової бесіди, презентації, наради, конфлікту та ін.